

**متن قانون اساسی بازنگری شده مصوب
همه‌پرسی ۱۳ سپتامبر سال ۱۹۹۶ [۱]**

سرآغاز

کشور پادشاهی مراکش، دارای دولتی مسلمان و مستقل، با زبان رسمی عربی، بخشی از سرزمین مغرب بزرگ عربی را تشکیل می‌دهد.

به علاوه این کشور افریقایی، تحقق وحدت افريقا را يكی از اهداف خود می‌داند.

کشور پادشاهی مراکش، با آگاهی از الزام اقدام در چارچوب سازمانهای بین‌المللی که خود يكی از اعضای فعال و پویای آنهاست، خود را به اصول، حقوق و تعهدات ناشی از منشورهای سازمانهای مذکور متعهد می‌داند و همچنین پایبندی خود را به حقوق بشر به همان صورتی که در سطح جهانی به رسمیت شناخته شده است مصراً تأیید و تصدیق می‌نماید.

کشور پادشاهی مراکش همچنین، بر اراده راسخ خود در راستای تلاش برای حفظ صلح و امنیت جهان تأکید می‌ورزد.

فصل اول

مقررات کلی

اصول بنیادین

اصل یکم

مراکش دارای حکومت مشروطه سلطنتی، مردمی و اجتماعی است.

اصل دوم

حاکمیت از آن ملت است که آن را، به طور مستقیم از طریق همه‌پرسی و به طور غیر مستقیم از طریق نهادهای قانون اساسی، اعمال می‌نماید.

اصل سوم

احزاب سیاسی، اتحادیه‌های صنفي، تقسیمات کشوری و مجامع حرفه‌ای در جهت هدف مشترک سازماندهی و نمایندگی شهروندان گام بر می‌دارند.
نظام تک حزبی در این کشور وجود ندارد.

اصل چهارم

قانون برترین نماد اراده ملت است و همگان موظف به تمکین از آن هستند. قانون عطف به ما سبق نمی‌شود.

اصل پنجم

تمامی مراکشیها در مقابل قانون با هم برابرند.

اصل ششم

حکومت این کشور اسلامی است و انجام آزادانه آیینهای مذهبی را برای همگان تضمین می‌کند.

[۱] - حکم سلطنتی شماره ۱۹۶-۱۵۷ مورخ ۷ اکتبر سال ۱۹۹۶، مربوط به توضیح متن قانون اساسی بازنگری شده می‌باشد (**نشریه رسمی**، شماره ۶۴۲۰ مکرر، مورخ ۱۰ اکتبر سال ۱۹۹۶، ص. ۶۴۲).

اصل هفتم

نماد کشور پادشاهی عبارت از پرچم سرخ رنگی است که در وسط آن ستاره‌ای پنج‌پر به

رنگ سبز نقش بسته است.

شعار کشور پادشاهی عبارت است از: **خداد، میهن، شاه**.

اصل هشتم

زن و مرد از حقوق سیاسی یکسان برخوردارند.

کلیه اتباع بالغ، اعم از مرد و زن، و برخوردار از حقوق مدنی و سیاسی، حق انتخاب دارند.

اصل نهم

قانون اساسی موارد ذیل را برای کلیه اتباع تضمین می‌کند:

- آزادی تردد و اقامت در تمامی بخش‌های کشور پادشاهی؛

- آزادی عقیده، آزادی بیان در تمامی اشکال خود و آزادی اجتماعات؛

- آزادی تأسیس انجمن و آزادی عضویت در تمامی سازمانهای صنفي و سیاسی به انتخاب خود.

فقط قانون می‌تواند اعمال آزادیهای مذبور را تحدید نماید.

اصل دهم

فقط در موارد و به احیاء پیش‌بینی شده در قانون، می‌توان کسی را بازداشت، زندانی یا مجازات کرد. محل اقامت افراد غیر قابل تعریض است. بازرسی یا بازدید فقط در شرایط و به احیاء پیش‌بینی شده در قانون انجام می‌پذیرد.

اصل یازدهم

مکانیات مصون از افشا است.

اصل دوازدهم

کلیه اتباع می‌توانند، در شرایط یکسان، در سمتها و مشاغل دولتی به کار اشتغال ورزند.

اصل سیزدهم

کلیه اتباع به طور یکسان از حق آموزش و پرورش و کار برخوردارند.

اصل چهاردهم

حق اعتصاب کماکان تضمین می‌شود.

قانون بنیادی [۱] شرایط و احیاء اعمال این حق را تعیین می‌کند.

اصل پانزدهم

حق مالکیت و آزادی تجارت کماکان تضمین می‌شود.

۲[۲] - این قانون تدقیق و تکمیل کننده مفاد قانون اساسی است و در نحوه سازماندهی، تشکیلات و تأسیس نهادها و سازمانهای دولتی از مجرای این قانون اقدام می‌گردد. برای اطلاع بیشتر نگاه کنید به:

۱. Raymond GUILLIEN/ Jean VINCENT, Lexique de termes juridiques, ۵th Edition, DALLOZ, ۱۹۸۱, France, p. ۲۶۲.

۲. Olivier DUHAMEL/ Yves MÜNY, Dictionnaire constitutionnel, ۱st Edition, P.U.F ۱۹۹۲, France, pp. ۶۰۴-۶۰۵.

۳. Henry CAMPBELLE BLACK, Black's law dictionary, fifth edition, WEST PUBLISHING Co., ۱۹۷۹, U.S.A, p. ۹۹۱. [مترجم]

چنانچه برنامه‌های توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور ایجاد نماید، قانون می‌تواند حیطه و اعمال حق مزبور را محدود کند.
سلب مالکیت فقط در موارد و به انحصار پیش‌بینی شده در قانون امکان پذیر است.

اصل شانزدهم

کلیه اتباع در دفاع از کشور شرکت می‌جوینند.

اصل هفدهم

همه ملت، به نسبت توان مالی خود، متحمل هزینه‌های عمومی می‌شوند؛ فقط قانون به انحصار پیش‌بینی شده در قانون اساسی حاضر، می‌تواند هزینه‌های مزبور را ایجاد و توزیع نماید.

اصل هجدهم

همه ملت با همبستگی هزینه‌های ناشی از بلایای طبیعی را متحمل می‌شوند.

فصل دوم سلطنت

اصل نوزدهم

شاه، امیرالمؤمنین، مقام اعلیٰ نمایندگی ملت، نماد اتحاد ملی و ضامن بقاء و استمرار دولت، بر رعایت اسلام و قانون اساسی نظارت دارد. وی پشتیبان حقوق و آزادیهای اتباع، گروههای اجتماعی و جناحهای است.

وی ضامن استقلال و تمامیت ارضی کشور پادشاهی در مرزهای رسمی است.

اصل بیستم

تاج و تخت پادشاهی مراکش و حقوق اساسی مترتب بر آن موروثی است و از پدر به پسر بین خاندان ذکور، به خط قرابت مستقیم، به فرزند ارشد اعلیحضرت شاه حسن دوم انتقال می‌یابد، مگر اینکه شاهنشاه در زمان حیات خود پسر دیگری را به جز پسر ارشد خود به جانشینی خویش برگزیند. هر گاه که فرزند ذکور به خط قرابت مستقیم در خاندان سلطنتی وجود نداشته باشد، جانشینی تخت سلطنت در همین شرایط، به خط قرابت جنبی، به نزدیکترین خویشاوند ذکور میرسد.

اصل بیست و یکم

شاه تا پایان شانزده سالگی نابالغ محسوب می‌شود. در طول مدت قبل از بلوغ شاه، شورای سلطنت اختیارات و حقوق اساسی مترتب بر تاج شاهی، جز اختیارات و حقوق مربوط به بازنگری قانون اساسی، را اعمال می‌نماید. شورای سلطنت، به مثابه مرجع شور، تا پایان بیست سالگی (۲۰) شاه در خدمت ایشان انجام وظیفه خواهد کرد.

رئیس کل دیوان عالی، ریاست شورای سلطنت را نیز عهدهدار است. این شورا همچنین مرکب از رئیس مجلس نمایندگان، رئیس مجلس مشاورین، رئیس شورای منطقه‌ای علمای شهرهای «رباط» و «ساله» و ده نفر از ثقات برگزیده شاه است.

مقررات عملکرد شورای سلطنت به موجب قانون بنیادی تعیین می‌شود.

اصل بیست و دوم

شاه سالیانه مبالغی را برای مخارج شخصی دریافت می‌کند.

اصل بیست و سوم

شخص شاه از مصونیت و تقدس برخوردار است.

اصل بیست و چهارم

شاه نخست وزیر را منصوب می‌نماید.

شاه به پیشنهاد نخست وزیر سایر اعضاي هیأت دولت را نیز منصوب می‌کند.

شاه می‌تواند ایشان را از منصب خود برکنار نماید.

شاه می‌تواند، بنا بر تصمیم شخصی و یا بر اثر استعفای دولت، به انجام وظیفه دولت مذبور پایان دهد.

اصل بیست و پنجم

شاه ریاست شورایی وزیران را عهده‌دار است.

اصل بیست و ششم

شاه، ظرف سی روز پس از تقدیم قوانین مصوبه قطعی به دولت، آنها را توشیح می‌نماید.

اصل بیست و هفتم

شاه می‌تواند با صدور حکم سلطنتی، در شرایط پیش‌بینی شده در فصل پنجم اصول هفتاد و یکم و هفتاد و سوم، هر دور مجلس یا فقط یکی از آنها را منحل نماید.

اصل بیست و هشتم

شاه می‌تواند، خطاب به مجلس نمایندگان یا خطاب به ملت، پیام‌هایی صادر نماید که در یکی از مجالس قرائت می‌شود و مفاد آنها مورد بحث قرار نمی‌گیرد.

اصل بیست و نهم

شاه می‌تواند با صدور احکام سلطنتی، اختیاراتی را که قانون اساسی صراحةً به وی اعطا نموده است اعمال نماید.

احکام سلطنتی صادره را، جز در موارد پیش‌بینی شده در اصول بیست و یکم (بند دوم)، بیست و چهارم (بند یکم، سوم و چهارم)، سی و پنجم، شصت و نهم، هفتاد و یکم، هفتاد و نهم، هشتاد و چهارم، نود و یکم و صد و پنجم، نخست وزیر نیز امضاء می‌کند.

اصل سی ام

شاه فرماندهی کل نیروهای مسلح شاهنشاهی را عهده‌دار است.
وی مسؤولین سمت‌های کشوری و لشکری را منصوب می‌کند و می‌تواند این حق را نیز تفویض نماید.

اصل سی و یکم

شاه سفرایی را نزد قدرتهای خارجی و سازمانهای بین‌المللی گسیل می‌نماید. سفرا یا نمایندگان سازمانهای بین‌المللی نیز نزد وی اعزام می‌شوند.

شاه همچنین قراردادها را امضاء و تنفيذ می‌نماید. معذالت قراردادهایی که سرمایه‌گذاریهای دولت را به دنبال دارند بدون اینکه پیشتر قانون آنها را تأیید نکرده باشد تنفيذ نمی‌شوند.

قراردادهایی که ممکن است مقررات قانون اساسی را مورد تردید قرار دهند طبق روش‌های پیش‌بینی شده برای اصلاح قانون اساسی مورد تصویب قرار می‌گیرند.

اصل سی و دوم

شاه ریاست شورای عالی قضایی، شورای عالی آموزش و شورای عالی رشد و توسعه ملی و طرح برنامه را به عهده دارد.

اصل سی و سوم

شاه صاحبمنصبان قضایی را، طبق شرایط پیش‌بینی شده در اصل هشتاد و چهارم، منصوب می‌نماید.

اصل سی و چهارم

شاه حق عفو را اعمال می‌نماید.

اصل سی و پنجم

هنگامی که تمامیت ارضی کشور تهدید یا رویدادهایی که عملکرد نهادهای قانونی را خدشه‌دار می‌کنند واقع شود، شاه می‌تواند پس از مشورت با رئیس مجلس نمایندگان، رئیس مجلس مشاوران و همچنین رئیس شورایی قانون اساسی و صدور پیام خطاب به ملت، با صدور حکم سلطنتی، وضعیت فوق العاده اعلام نماید. به همین علت شاه می‌تواند علیرغم مقررات مغایر مربوطه، نسبت به اتخاذ تدابیری اقدام کند که دفاع از تمامیت ارضی، از سرگیری روند عادی کار نهادهای قانونی و هدایت امور دولت را ایجاد می‌نماید.

وضعیت فوق العاده، انحلال مجلسین را به دنبال ندارد.

وضعیت فوق العاده به همان شکل اعلام آن، پایان می‌پذیرد.

فصل سوم

مجلسین

سازماندهی مجلسین

اصل سی و ششم

مجلسین عبارت است از دو مجلس نمایندگان و مجلس مشاوران. اعضای مجلسین حق نمایندگی خود را از ملت بدست می‌آورند. حق رأی آنها قائم به شخص و غیر قابل تفویض است.

اصل سی و هفتم

اعضای مجلس نمایندگان برای یک دوره پنج ساله از طریق انتخابات همگانی مستقیم به این سمت انتخاب می‌شوند. دوره نمایندگی با آغاز نشست اکبر پنجمین سال پس از انتخابات مجلس پایان می‌پذیرد.

تعداد نمایندگان، نوع انتخابات، صلاحیت انتخاب شدن، موارد مغایرتها و رسیدگی به اعتراضات انتخاباتی به موجب قانون بنیادی تعیین می‌شود.

رئیس در وهله نخست در آغاز دوره قانونگذاری سپس در نشست آوریل سومین سال و برای باقیمانده دوره قانونگذاری مذبور برگزیده می‌شود.

اعضای هیات رئیسه به نسبت حضور گروهها در مجلس برای مدت یک سال انتخاب می‌شوند.

اصل سی و هشتم

مجلس مشاوران:

- در هر منطقه به نسبت ۳/۵ از اعضای منتخب یک حوزه انتخاباتی مرکب از نمایندگان تقسیمات کشوری؛ و

- در هر منطقه به نسبت ۲/۵ از اعضای منتخب حوزه‌های انتخاباتی مرکب از منتخبین مجتمع حرفه‌ای؛ و

- در سطح کشوری از اعضای منتخب یک حوزه انتخاباتی مرکب از نمایندگان مزدگیران، تشکیل شده است.

اعضای مجلس مشاوران برای مدت نه سال به این سمت برگزیده می‌شوند. انتخابات یک سوم اعضای مجلس مشاوران هر سه سال یکبار قابل تجدید است. کرسیهای مورد انتخابات مجدد در وهله اول و دوم از طریق قرعه تعیین می‌شود. تعداد و شکل انتخاب مشاوران، تعداد اعضای منتخب در هر حوزه انتخاباتی، توزیع کرسیها بر اساس مناطق، شرایط انتخاب شدن و موارد مغایرت، شکل قرعه‌کشی مذکور و همچنین رسیدگی به اعتراضات انتخاباتی به موجب قانون بنیادی تعیین می‌شود.

رئیس مجلس مشاوران و اعضای هیأت رئیسه در آغاز نشست اکتبر انتخاب و در انتخابات مجدد، اعضای هیأت رئیسه مجلس به نسبت حضور جناحها در مجلس مجدداً برگزیده می‌شوند.

هنگام استقرار اولین مجلس مشاوران یا هنگام انتخابات پس از انحلال مجلس پیشین، رئیس و اعضای هیأت رئیسه در آغاز نشست متعاقب انتخابات و مجدداً در آغاز نشست اکتبر در انتخابات مجدد مجلس انتخاب می‌شوند.

اصل سی و نهم

هیچ یک از اعضای مجلسین به علت عقاید یا آراء صادره در طی انجام وظایف خود قابل پیگرد، تجسس، بازداشت، حبس یا محاکمه نیست، به استثناء مواردی که عقاید مطروحه با رژیم پادشاهی یا دین اسلام مغایر باشد یا حرمت حریم ملوکانه را خدشه‌دار نمایند.

به غیر از موارد مطروحه در بند پیشین، اعضای مجلسین در طول نشست‌ها، به علت ارتکاب جنایات یا جرایم، جز در موارد جرایم علني، فقط با اجازه مجلسی که عضو آن هستند قابل پیگرد و بازداشت می‌باشند.

جز در موارد جرایم علني، پیگردهای مجاز یا محاکمه قطعی، اعضاي مجلسين در خارج از نشست، فقط با مجوز هیأت رئیسه مجلسی که عضو آن هستند بازداشت می‌شوند.

جز در موارد جرایم علني، پیگردهای مجاز یا محاکمه قطعی، حبس یا تعقیب هر یک از اعضاي مجلسين در صورت درخواست مجلسی که عضو آن هستند، به حالت تعلیق در می‌آيد.

اصل چهل‌ام

مجلسین در طول سال دو نشست دارد. پادشاه ریاست گشایش اولین نشست را که در دومین جمعه ماه اکتبر آغاز می‌شود به عهده دارد. نشست دوم در دومین جمعه ماه آوریل آغاز می‌گردد.

ختم نشست مجلسین حداقل سه ماه پس از شروع نشست و با صدور مصوبه دولتی امکان پذیر است.

اصل چهل و یکم

مجلسین می‌توانند به درخواست اکثرب مطلق اعضاي یکی از آنها یا بر اساس مصوبه دولتی جلسه فوق العاده تشکیل دهد.

جلسات فوق العاده مجلسین بر اساس دستور کار معین تشکیل می‌شود. به محض اجرای دستور کار با صدور مصوبه دولتی جلسه خاتمه می‌پذیرد.

اصل چهل و دوم

وزرا می‌توانند در هر یک از مجالس و کمیسیونهای آنها شرکت جویند؛ ایشان می‌توانند کارشناسان منتخب خود را به نمایندگی از خود به جلسات مزبور گسیل نمایند.

علاوه بر کمیسیونهای دائمی مذکور در بند پیشین، در هر یک از مجالس به ابتکار پادشاه یا به درخواست اکثرب اعضاي هر یک از دو مجلس، کمیسیونهای تحقیق به منظور جمع‌آوری اطلاعات در خصوص امور معین و ارایه نتیجه تحقیق به مجلس مزبور، تشکیل می‌شود. هر گاه امور مزبور موجب پیگردهای قضایی شود و حتی در طول پیگردهای مزبور، کمیسیون تحقیق امکان تشکیل نمی‌باید. مأموریت کمیسیون تشکیل یافته به محض تشکیل پرونده قضایی مربوط به اموری که موجب تشکیل آن شده بود پایان می‌پذیرد.

کمیسیونهای تحقیق موقتی است. مأموریت کمیسیونهای تحقیق با ارایه گزارش کار خاتمه می‌پذیرد.

چگونگی عملکرد کمیسیونهای مذکور به موجب قانون بنیادی تعیین می‌شود.

اصل چهل و سوم

جلسات مجلسین علني است. صورت کامل مباحث در نشریه رسمی چاپ می‌شود.

هر یک از مجالس می‌تواند به درخواست نخست‌وزیر یا دوسرین اعضاي خود جلسهٔ غیر علنی برگزار نماید.

اصل چهل و چهارم

هر یک از مجالس آیین‌نامهٔ خود را تدوین و تصویب می‌نماید. معذالک، آیین‌نامهٔ مذبور فقط پس از اعلام نظر شورایی قانون اساسی دال بر مطابقت آن با مفاد قانون اساسی حاضر قابل اجراست.

اختیارات مجلسین

اصل چهل و پنجم

مجلسین عهده‌دار تصویب قوانین هستند.

قانون اختیارات^[۲] ۱ می‌تواند به دولت اجازه دهد تا در مدت محدود و به منظور اهداف معین از طریق مصوبهٔ دولتی اقدام به اتخاذ تدابیر قانونی نماید. مصوبات دولتی به محض انتشار قابلیت اجرایی می‌یابند اما، در مدت تعیین شده در قانون اختیارات باید به تصویب مجلسین برسند. قانون اختیارات در صورت انحلال مجلسین یا یکی از آنها فاقد اعتبار می‌شود.

اصل چهل و ششم

قانون شامل موارد ذیل و سایر مواردی که اصول دیگر قانون اساسی صریحاً به آن منسوب نموده‌اند، می‌شود:

- حقوق فردی و جمعی که در فصل اول قانون اساسی حاضر فهرست شده‌اند؛
 - تعیین جرائم و مجازاتهای مترتب بر آنها، آیین دادرسی کیفری، آیین دادرسی مدنی و ایجاد محاکم جدید؛
 - نظام‌نامهٔ قضات؛
 - نظام‌نامهٔ عمومی کارکنان دولت؛
 - تصمینهای اساسی اعطایی به کارمندان کشوری و لشکری؛
 - نحوه انجام انتخابات مجالس و شوراهای مناطق؛
 - مقررات مربوط به تعهدات مدنی و تجاری؛
 - ایجاد اماکن عمومی؛
 - ملی کردن مؤسسات و انتقال مؤسسات از بخش دولتی به بخش خصوصی.
- مجلسین از صلاحیت تصویب قوانین تعیین کننده اهداف اساسی عملیات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی دولت نیز برخوردار می‌باشند.

اصل چهل و هفتم

مواردی، به غیر از موارد موجود در حیطهٔ قانون، در حیطهٔ شمول آیین‌نامه قرار می‌گیرند.

اصل چهل و هشتم

متون قانونی پس از نظر مساعد شورایی قانون اساسی، هنگامی که در حیطهٔ مقررات قرار گرفتند از طریق مصوبهٔ دولتی اصلاح می‌شوند.

اصل چهل و نهم

با صدور حکم سلطنتی حکومت نظامی به مدت سی روز اعلام می‌شود. تمدید مهلت سی روزه فوق فقط از طریق قانون امکان‌پذیر است.

اصل پنجم

مجلسین قانون بودجه را در شرایط پیش‌بینی شده در قانون بنیادی تصویب می‌کند.

هزینه‌های سرمایه‌گذاریهای ناشی از طرحهای توسعه فقط یک بار هنگام تصویب طرح در مجلسین تصویب می‌شود. این هزینه‌ها، در طول اجرای طرح به طور خودکار تجدید می‌شوند.

فقط دولت می‌تواند لواح قانونی اصلاح برنامه‌های مصوب را ارایه نماید. چنانچه قانون بودجه تا پایان سال مالی تصویب نشود یا به علت ارایه آن به شورای قانون اساسی در راستای اجرای اصل هشتاد و یکم توشیح نگردد، دولت می‌تواند در راستای عملکرد بخش‌های عمومی و اجرای مأموریت آنها، بنا بر طرحهای بودجه‌ای در حال تصویب، اعتبارات لازم را گشایش نماید.

در این صورت مالیاتها مستمرةً مطابق با مقررات قانونی و آیین‌نامه‌ای جاری مربوطه دریافت می‌شود، با وجود این مالیات‌هایی که حذف آنها در لایحه بودجه پیشنهاد شده باشد، از این امر مستثنی می‌گردد. مالیات‌هایی که در طرح مذکور کاهش درصدی از آنها پیشنهاد شده باشد به میزان درصد جدید پیشنهادی دریافت می‌گردد.

اصل پنجاه و یکم

هر گاه تصویب طرحها و اصلاحات مطروحه اعضا مجلسین، در مورد قانون بودجه، نتیجه‌ای اعم از کاهش منابع دولتی یا ایجاد یا افزایش هزینه دولتی را به دنبال داشته باشد، قابل بررسی نمی‌باشد.

اعمال اختیارات قانونگذاری

اصل پنجاه و دوم

نخست وزیر و اعضای مجلسین تواماً از حق ارائه طرح و لایحه برای وضع قانون برخوردارند. لواح قانونی به هیأت رئیسه یکی از مجالس ارایه می‌گردد.

اصل پنجاه و سوم

دولت می‌تواند هر طرح یا اصلاحیه‌ای را که در حیطه قانون نباشد، نپذیرد. در صورت عدم توافق، به درخواست یکی از مجالس یا دولت، شورای قانون اساسی ظرف هشت روز تصمیم‌گیری می‌نماید.

اصل پنجاه و چهارم

طرحها و پیشنهادها برای بررسی به کمیسیونهایی که فعالیت خود را در دوران فترت دنبال می‌کنند، ارجاع می‌شود.

اصل پنجاه و پنجم

در دوران فترت دولت می‌تواند با موافقت کمیسیونهای مورد نظر هر دو مجلس، اقدام به صدور تدابیر قانونی نماید. تدابیر مزبور باید در نشست عادی آنی مجلسین به تصویب برسند. لایحه تدابیر قانونی به هیأت رئیسه یکی از مجالس ارایه می‌گردد. لایحه مزبور ظرف شش روز، به منظور دستیابی به نظر مشترک در کمیسیونهای مربوطه دو مجلس متواالیاً مورد بررسی قرار می‌گیرد. در غیر این صورت به درخواست دولت کمیسیون مشترک مجلس‌[۴] تشکیل می‌شود که از زمان شکل‌گیری آن سه روز فرست دارد تا نظریه‌ای مشترک را به کمیسیونهای مربوطه ارایه نماید.

در صورت عدم توفیق کمیسیون مشترک مجلس در مهلت مذکور یا در صورت عدم پذیرش نظریه پیشنهادی کمیسیون مزبور از سوی کمیسیونهای مربوطه مجلس ظرف چهار روز، توافق مذکور در بند نخست این اصل، رد شده تلقی می‌شود.

اصل پنجاه و ششم

هیأت رئیسه هر مجلس دستور جلسه مجلس مزبور را تعیین می‌نماید. دستور جلسه مزبور به ترتیب الیت و به صورتی که دولت تعیین نموده است، بحث در باره لواح ارایه شده و طرحهای قانونی مصوب دولت را شامل می‌شود.

در هر مجلس هر هفته یک جلسه به ترتیب الیت به پرسش‌های اعضا مجلس مزبور و پاسخهای دولت اختصاص داده شده است.
پاسخ دولت باید طرف بیست روز پس از تاریخ دریافت پرسش ارائه گردد.

اصل پنجاه و هفتم

اعضا هر یک از مجالس و دولت از حق اصلاح برخوردارند. پس از آغاز بحث، دولت می‌تواند با بررسی هر اصلاحیه‌ای که پیشتر به کمیسیون مربوطه ارجاع نشده، مخالفت نماید.
در صورت درخواست دولت، مجلسی که بحث در مورد متن مورد نظر را آغاز کرده یکبار در مورد تمامی یا بخشی از بحث، با توجه صرف به اصلاحات پیشنهادی یا مصوب دولت، اعلام نظر می‌نماید.

اصل پنجاه و هشتم

هر لایحه یا طرح قانونی به منظور تصویب متن واحد متوالیاً در هر دو مجلس مورد بررسی قرار می‌گیرد. اولین مجلسی که به این منظور تشکیل می‌گردد متن لایحه ارایه شده از سوی دولت یا طرح قانونی ثبت شده را بررسی می‌کند؛ مجلسی که برای متن مصوب مجلس دیگر تشکیل می‌شود در خصوص متن تقدیمی اعلام نظر می‌نماید.

هنگامی که لایحه یا طرحی قانونی پس از دو شور در هر مجلس به تصویب نرسد یا چنانچه دولت پس از یک شور در هر مجلس، وضعیت اضطراری اعلام نماید، دولت می‌تواند کمیسیون مشترک مجالس را با مسؤولیت پیشنهاد متنی در خصوص مقررات مورد بحث تشکیل دهد.
دولت می‌تواند متنی را که کمیسیون مشترک تهیه کرده برای تصویب به هر دو مجلس تقدیم نماید. هیچ اصلاحی در متن جز با تفاق دولت انجام نمی‌شود.

چنانچه کمیسیون مشترک موفق به تصویب متن مشترک نگردد یا متن مزبور در مجلس به تصویب نرسد، دولت می‌تواند لایحه یا طرحی قانونی را به مجلس نمایندگان تقدیم نماید که در صورت اقتضا در نتیجه مباحث مجلسین قابل اصلاح و از سوی دولت قابل پیگیری باشد.
مجلس نمایندگان فقط با اکثریت مطلق آراء اعضا تشکیل دهنده آن می‌تواند متن را به طور قطعی تصویب نماید.

فقط مقرراتی که در راستای اجرای بند ۲ اصل هفتاد و پنجم رأی اکثریت مطلق را در مجلس نمایندگان به خود اختصاص می‌دهند، مصوب قلمداد می‌شوند.

قوانین بنیادی در همین شرایط تصویب و اصلاح می‌شوند. معذالک لایحه یا طرح قانونی مربوط به قوانین بنیادی فقط ده روز پس از تقدیم آن در اولین مجلسی که به این منظور تشکیل می‌گردد به رأی‌گیری گذاشته و تصویب می‌شود.

قوانین بنیادی مربوط به مجلس مشاوران باید طرف مدت مذکور به تصویب هر دو مجلس برسد.

قوانین بنیادی فقط پس از اعلام نظر شورای قانون اساسی دال بر تطبیق آنها با قانون اساسی توشیح می‌گردد.

فصل چهارم دولت

اصل پنجاه و نهم

دولت متشکل از نخست وزیر و وزراء است.

اصل شصتم

دولت در برابر شاه و مجلسین مسؤول است.
پس از انتصاب اعضای دولت از سوی شاه، نخست وزیر در هر یک از مجالس حضور پیدا می‌کند و برنامه اجرایی خود را ارایه می‌نماید. برنامه مذکور باید خطوط کلی اقدامات دولت را در بخش‌های مختلف فعالیتهاي ملي و، بخصوص، در زمینه‌های مربوط به سیاستهای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، و خارجی، مطرح نماید.

برنامه مزبور در هر یک از مجالس به بحث گذاشته می‌شود. این برنامه در مجلس نمایندگان با شرایط پیش‌بینی شده در بندهای ۲ و ۳ اصل هفتاد و پنجم و با نتیجه مورد نظر آخرين بند این اصل، مورد بحث قرار گرفته و سپس تصویب می‌شود.

اصل شصت و یکم

دولت، با مسؤولیت نخست‌وزیر، اجرای قوانین را تضمین و در خصوص خدمات دولتی قابل ارایه، تصمیم‌گیری می‌کند.

اصل شصت و دوم

نخست‌وزیر از حق پیشنهاد لایحه برای وضع قانون برخوردار است. هیچ لایحه قانونی نمی‌تواند پیش از اینکه در شورای وزیران به بحث و بررسی گذاشته شود، با مسؤولیت وی به هیأت رئیسه یکی از مجالس تقدیم گردد.

اصل شصت و سوم

نخست‌وزیر اختیارات خود را در مورد وضع مقررات اعمال می‌کند. اسناد مربوط به مقررات وضع شده از سوی نخست‌وزیر را وزیر اجری آنها نیز امضاء متقابل می‌کنند.

اصل شصت و چهارم

نخست‌وزیر می‌تواند برخی از اختیارات خود را به وزراء تفویض کند.

اصل شصت و پنجم

نخست‌وزیر مسؤولیت همانهنجی فعالیتهاي وزیران را عهده‌دار است.

اصل شصت و ششم

شورای وزیران پیش از تصمیم‌گیری در موارد ذیل تشکیل جلسه می‌دهد:

- امور مربوط به سیاست کلی حکومت؛

- اعلام حکومت نظامی؛

- اعلان جنگ؛

- پذیرش مسؤولیت دولت در قبال مجلس نمایندگان؛

- لواح قانونی پیش از ارایه آنها به هیأت رئیسه یکی از مجالس؛

- بخشنامه‌ها؛

- تصویبات‌نامه‌های موضوع اصول چهلم، چهل و یکم، چهل و پنجم و پنجاه و پنجم قانون اساسی حاضر؛

- برنامه‌ریزی؛

- طرح بازنگری قانون اساسی.

فصل پنجم روابط فیما بین قوا روابط فیما بین شاه و مجلسین

اصل شصت و هفتم

شاه می‌تواند از مجلس بررسی مجدد هر لایحه یا طرح قانونی را درخواست نماید.

اصل شصت و هشتم

درخواست بررسی مجدد از طریق پیام انجام می‌پذیرد. رد درخواست مذکور غیر ممکن است.

اصل شصت و نهم

شاه می‌تواند لایحه یا طرح قانونی را پس از بررسی مجدد، با صدور حکم سلطنتی به همه‌پرسی گذارد. این امر، به استثناء مواردی که متن لایحه یا طرح مورد بررسی مجدد با اکثربت آرای دوسرم اعضاًی هر یک از مجالس تصویب یا رد شده باشد، امکان‌پذیر است.

اصل هفتادم پذیرش نتایج همه‌پرسی بر همگان الزامي است.

اصل هفتاد و یکم

شاه می‌تواند پس از مشورت با رئیسی مجالس و رئیس شورای قانون اساسی و ارسال پیام برای ملت، با صدور حکم سلطنتی، هر دو مجلس یا فقط یکی از آنها را منحل نماید.

اصل هفتاد و دوم

انتخابات مجلسین یا مجلس جدید حداکثر سه ماه پس از انحلال برگزار می‌شود. در این اثناء شاه می‌تواند، علاوه بر اختیاراتی که قانون اساسی حاضر به وی اعطا نموده است، اختیارات مجلسین در امر قانونگذاری را نیز اعمال نماید.

اصل هفتاد و سوم

هنگامی که یکی از مجالس منحل گردید، مجلس جدید را تا یک سال پس از انتخابات آن نمی‌توان منحل نمود.

اصل هفتاد و چهارم

اعلان جنگ با اطلاع مجلس نمایندگان و مجلس مشاوران انجام می‌پذیرد.
روابط فیما بین مجلسین و دولت

اصل هفتاد و پنجم

نخست وزیر می‌تواند دولت را در مقابل مجلس نمایندگان به عنوان مسؤول بیانیه سیاست کلی یا تصویب متن معرفی نماید. فقط در صورت احرار اکثربت مطلق آرای اعضاًی مجلس نمایندگان رأی اعتماد سلب یا متن رسمی مذکور رد می‌شود.

رأی گیری سه روز پس از طرح سئوال مربوط به رأی اعتماد انجام می‌پذیرد. رأی عدم اعتماد استعفای جمعی دولت را به دنبال دارد.

اصل هفتاد و ششم

مجلس نمایندگان می‌تواند با تصویب استیضاح با ادامه مسؤولیت دولت مخالفت نماید. طرح مذبور فقط با امضای حداقل یک چهارم نمایندگان مجلس قابل بررسی است. استیضاح دولت فقط با رأی اکثربت مطلق اعضاًی مجلس نمایندگان تصویب می‌شود. رأی گیری سه روز پس از تقدیم پیشنهاد انجام می‌گیرد.

تصویب استیضاح استعفای جمعی دولت را به دنبال دارد. پس از استیضاح دولت از سوی مجلس نمایندگان، تا یک سال بعد، هیچ طرح استیضاحی مورد پذیرش قرار نمی‌گیرد.

اصل هفتاد و هفتم

۳۰ مجلس مشاوران می‌تواند طرح اخطار^[۵] به دولت یا طرح استیضاح دولت را تصویب نماید.

طرح اخطار به دولت باید به امضای حداکثر یک سوم اعضاًی مجلس مشاوران برسد. طرح مذبور باید به تصویب اکثربت مطلق اعضاًی مجلس مذکور برسد. رأی گیری سه روز پس از تقدیم طرح انجام می‌گیرد.

رئیس مجلس مشاوران بلاfaciale متن اخطار را برای نخست وزیر ارسال می‌نماید و وی شش روز برای اعلام مواضع دولت در خصوص علل اخطار فرصت دارد.

بيانیه دولت مباحثی را به دنبال دارد که منجر به رأیگیری نمیشود.

طرح استیضاح فقط در صورت امضاي حداقل یك سوم اعضای مجلس مشاوران قابل بررسی است. طرح مذبور فقط با آرای اکثريت ۲/۳ اعضای مجلس به تصویب ميرسد. رأیگیری سه روز پس از تقديم طرح انجام ميگيرد.

تصویب استیضاح استعفای جمعی دولت را به دنبال دارد. در صورت استیضاح دولت از سوی مجلس مشاوران، به مدت يك سال هیچ طرح استیضاحی در مجلس مشاوران قابل بررسی نیست.

فصل ششم شورای قانون اساسی

اصل هفتاد و هشتم

شورای قانون اساسی باید تشکيل شود.

اصل هفتاد و نهم

شورای قانون اساسی مرکب از شش عضو منصوب از سوی شاه برای مدت نه سال و شش عضو برای همین مدت نیمي به انتخاب رئيس مجلس نمايندگان و نيم ديگر به انتخاب رئيس مجلس مشاوران، پس از مشورت با جناحها مي باشد. نيم از اعضای هر گروه هر سه سال يکبار تغيير مي كند.

رئيس شورای قانون اساسی به انتخاب شاه از بين اعضای منصوب از سوی وي برگزide مي شود.

دوره مأموریت رئيس و اعضای شورای قانون اساسی قابل تجدید نیست.

اصل هشتادم

مقررات کار و سازماندهی شورای قانون اساسی، نحوه برخورد با آن و بخصوص مهلت ارجاع اعتراضات به شورا به موجب قانون بنیادي تعیین مي شود. قانون مذكور همچنین وظایف مغایر با وظایف اعضای شورا، شرایط دو وهله نخست تغيير سه سالانه اعضا و همچنین چگونگي جايگزيني اعضای معذور، مستعفي يا متوفي در طول مدت مأموریت را تعیین مي كند.

اصل هشتاد و يكم

شورای قانون اساسی اختیاراتی را که اصول قانون اساسی يا مفاد قوانین بنیادي به او اعطا کرده اند اعمال مي نماید. همچنین شورای مذبور در خصوص نظم انتخابات اعضای مجلسين و اجرای همه پرسی اعلام نظر مي کند.

به علاوه قانون بنیادي پيش از توشیح، و آيین نامه هر مجلس پيش از اجرا باید به شورای قانون اساسی ارائه شود و شورا در خصوص مطابقت آنها با قانون اساسی نظر خود را اعلام مي نماید.

به همین منظور، قوانین قبل از توشیح ملوكانه، امضای نخست وزیر، رئيس مجلس نمايندگان، رئيس مجلس مشاوران يا يك چهارم اعضای هر يك از مجالس، به شورای قانون اساسی ارجاع مي گرددند.

در موارد پيش بیني شده در دو بند پيشين، شورای قانون اساسی باید ظرف يك ماه اعلام نظر نماید. معذالك، در صورت درخواست دولت، در وضعیت اضطراري، مهلت مذبور به هشت روز تقليل مي يابد.

در اين موارد، تشکيل جلسه شورای قانون اساسی، مهلت توشیح را به حالت تعليق در مي آورد.

مقررات مغایر قانون اساسی قابل توشیح و اجرا نیستند. تصمیمات شورای قانون اساسی قابل تجدید نظر نیست. این تصمیمات برای مسؤولین عالیرتبه و کلیه مسؤولین اداري و قضائي لازم الاجرا است.

فصل هفتم دستگاه قضایی

اصل هشتاد و دوم

قوه قضاییه مستقل از قوای مقننه و مجریه است.

اصل هشتاد و سوم

احکام به نام پادشاه صادر و اجرا میشوند.

اصل هشتاد و چهارم

صاحبمنصبان قضایی به پیشنهاد شورای عالی قضایی و با حکم سلطنتی منصوب میشوند.

اصل هشتاد و پنجم

قضات نشسته قابل عزل و جابجاگی نیستند.

اصل هشتاد و ششم

شاه ریاست شورای عالی قضایی را بر عهده دارد. شورای مذبور متشکل است از:

- وزیر دادگستری، به عنوان نایب رئیس شورا؛
- رئیس دیوان عالی؛
- دادستان کل پادشاه در دیوان عالی؛
- رئیس شعبه اول دیوان عالی؛
- دو نماینده برگزیده از بین قضات دادگاههای استیناف به انتخاب خود آنها؛
- چهار نماینده برگزیده از بین قضات محاکم درجه يك به انتخاب خود آنها.

اصل هشتاد و هفتم

شورای عالی قضایی بر اجرای تضمینات اعطاء شده به صاحبمنصبان قضایی در مورد ترقیع و انضباط کاری ایشان، نظارت دارد.

فصل هشتم دیوان عالی

اصل هشتاد و هشتم

اعضای دولت در قبال جرایم و جنحههایی که در حین انجام وظیفه مرتكب میشوند دارای مسؤولیت کیفری هستند.

اصل هشتاد و نهم

هر دو مجلس میتوانند اعضای دولت را متهم نموده و به دیوان عالی ارجاع دهند.

اصل نودم

طرح اتهام باید حداقل به امضاي يك چهارم اعضای مجلسی که طرح مذبور برای نخستین بار در آنجا مطرح میشود برسد. طرح اتهام متواالیاً در هر دو مجلس بررسی میشود و فقط با آرای یکسان مأخوذه در هر مجلس در رأیگیری غیرعلنی و با اکثریت دوسرم اعضای مجلس مذبور، به استثناء اعضایی که برای بازپرسی یا قضاوت فرا خوانده شدهاند، به تصویب میرسد.

اصل نود و یکم

دیوان عالی مرکب از تعداد مساوی از اعضای منتخب مجلس نمایندگان و مجلس مشاوران است. رئیس دیوان مذبور با حکم سلطنتی منصوب میشود.

اصل نود و دوم

تعداد اعضای دیوان عالی، چگونگی انتخاب آنان و همچنین آیین دادرسي قابل اجرا به موجب قانون بنیادی تعیین می شود.

فصل نهم شورای اقتصادي و اجتماعي

اصل نود و سوم

شورای اقتصادي و اجتماعي باید تشکيل شود.

اصل نود و چهارم

دولت، مجلس نمایندگان و مجلس مشاوران می توانند در کلیه مسائل اقتصادي یا اجتماعي با شورای مزبور مشورت کنند.
شورا در خصوص جهتگیری کلی اقتصاد ملي و تشکيل آن نظر خود را بیان می کند.

اصل نود و پنجم

ترکیب، سازماندهی، اختیارات و چگونگی عملکرد شورای اقتصادي و اجتماعي به موجب قانون بنیادی تعیین می شود.

فصل دهم دیوان محاسبات

اصل نود و ششم

دیوان محاسبات مسؤولیت اعمال نظارت دقیق بر اجرای قوانین مالی را بر عهده دارد.
به موجب قانون، دیوان محاسبات عمليات درآمد و مخارج سازمانهاي تحت نظارت خود را تنظیم و عملکرد آنها را نیز ارزیابی می کند. دیوان، در صورت اقتضا، برای تخلف از مقررات هدایت کننده عمليات مذکور مجازاتهایی را تعیین می کند.

اصل نود و هفتم

دیوان محاسبات مجلسين و دولت را در زمينه هاي موجود در حیطه صلاحیت قانونی خود ياري می دهد.

دیوان در خصوص کلیه فعالیتهای خود در مقابل شاه پاسخگو است.

اصل نود و هشتم

دیوانهای محاسبات منطقه‌ای مسؤولیت نظارت بر محاسبات و اداره تقسیمات کشوری و دسته‌بندی آنها را بر عهده دارند.

اصل نود و نهم

اختیارات، سازماندهی و چگونگی عملکرد دیوان محاسبات و دیوانهای محاسبات منطقه‌ای به موجب قانون تعیین می شود.

فصل یازدهم تقسیمات کشوری

اصل صدم

مناطق، استانها، فرمانداریها و بخشها تقسیمات کشور پادشاهی را تشکیل می‌دهند. سایر تقسیمات کشوری به موجب قانون به وجود می‌آیند.

اصل صد و یکم

تقسیمات فوق محالسی را با مأموریت اداره مردمی امور منطقه انتخابیه خود با شرایط معین در قانون برمی‌گزینند.
مسئولین منطقه‌ای نظرات مجالس استانی، شهرستانی و منطقه‌ای را با شرایط معین در قانون به اجرا در می‌آورند.

اصل صد و دوم

مسئولین فرمانداریها، استانها و مناطق نماینده دولت بوده و بر اجرای قوانین نظارت دارند.
ایشان مسؤولیت اجرای تصمیمات دولت و، بدین منظور، اداره دفاتر محلی ادارات مرکزی را بر عهده دارند.

فصل دوازدهم بازنگری قانون اساسی

اصل صد و سوم

شاه، مجلس نمایندگان^۱ مجلس مشاوران از حق طرح بازنگری قانون اساسی برخوردارند.
شاه می‌تواند مستقیماً لایحهٔ پیشنهادی خود را، در مورد بازنگری قانون اساسی، به همه‌پرسی گذارد.

اصل صد و چهارم

طرح بازنگری ارایه شده از سوی یک یا چند عضو یکی از مجالس فقط پس از احرار آراء اکثریت دوسرم نمایندگان مجلس مزبور تصویب می‌شود. طرح مزبور به مجلس دیگر تقدیم می‌شود و این مجلس می‌تواند آن را با آراء اکثریت دوسرم اعضا خود تصویب نماید.

اصل صد و پنجم

پیشنهادها و طرحهای بازنگری با حکم سلطنتی به همه‌پرسی گذاشته می‌شوند.
بازنگری قانون اساسی پس از پذیرفته شدن در همه‌پرسی قطعی است.

اصل صد و ششم

ساختار سلطنتی حکومت و همچنین مقررات مربوط به دین اسلام نمی‌تواند موضوع بازنگری قانون اساسی قرار گیرد.

فصل سیزدهم مقررات ویژه

اصل صد و هفتم

تا انتخابات مجلسین که در قانون اساسی حاضر پیش‌بینی شده است، مجلس نمایندگان فعلی بخصوص در امر تصویب قوانین لازم برای ایجاد مجالس جدید مجلسین، بدون لطمہ به اجرای اصل بیست و هفتم، اختیارات خود را کماکان اعمال می‌کند.

اصل صد و هشتم

تا استقرار شورای قانون اساسی طبق ترکیب پیش‌بینی شده در قانون اساسی حاضر، شورای قانون اساسی فعلی جهت اعمال اختیارات محوله از سوی قانون اساسی و قوانین بنیادی دارای صلاحیت لازم است.
